

TERUG

KOOS MEINDERTS

Laatbloeier Koos Meinderts (70) vond het altijd prima toeven in de schaduw van zijn vriend Harrie Jekkers.

Paspoort

Geboren: 20 januari 1953 in Den Haag.
Opleiding: ulo, havo, pedagogische academie, studie pedagogie (onvoltooid).
Carrière: Schreef teksten voor tientallen liedjes van onder meer Harrie Jekkers en publiceerde ruim vijftig kinderboeken en romans voor (jong) volwassenen. Is bekroond met een Gouden Griffel (Naar het Noorden), de Willem Wilminkprijs (beste kinderlied) en de Annie M.G. Schmidtprijs (samen met Harrie Jekkers, voor Terug bij af).
Privé: Getrouwd met illustrator en grafisch kunstenaar Annette Fiening, met wie hij een zoon heeft.

◀ Koos Meinderts die met 'Naar het noorden' in 2017 de Gouden Griffel won voor het beste kinderboek.

FOTO ANGELIEK DE JONGE

Haagse wortels in Utrecht

Hij groeide min of meer op met Harrie Jekkers, maar Koos Meinderts wist van zichzelf dat hij in tegenstelling tot zijn goede vriend de lach niet bepaald aan zijn kont had hangen. „Als ik in de klas een grap maakte, reageerde er niemand.”

Albert Kok

Hij schreef al meer dan 50 kinderboeken en romans voor volwassenen, maar dat wil niet zeggen dat Koos Meinderts op zijn 70ste wel zo'n beetje is uitgeschreven. Nu bijvoorbeeld zet hij zijn tanden in een wat een familieroman moet gaan worden. Werktitel: Zien wat van gisteren overbleef. Ontleend aan het gedicht Moeder, van Gerrit Achterberg.

„In dat gedicht draait het om de kiekjes van de vorige dag”, legt hij uit. „Letterlijk, maar ook figuurlijk. Dat leidde aan tot de vraag wat er in mijn leven aan kiekjes bewaard is gebleven. Wat is er over van wat mijn ouders mij hebben meegegeven? Ik

Ik had nooit gedacht dat er een schrijver in mij school

– Koos Meinderts

kan het ze niet vragen, ze zijn er niet meer. Maar ik kan het me wel afvragen. In een boek.”

Het zat er niet altijd in, het schrijven. Noem hem gerust een laatbloeier. „Ik debuteerde pas op mijn 30ste. Waarom toen pas? Het zat er gewoon niet eerder in. Ik had nooit gedacht dat er een schrijver in mij school. Schreef als kind ook nooit stukjes voor de schoolkrant.”

Meester

„Al lag dat toen misschien ook wel de meester die in de zesde klas van de lagere school onder mijn opstel had gekrabbeld: 'Jij moet niet denken dat je een schrijver bent'. Waarna hij mij op mijn laatste rapport op geheel eigen wijze een hart onder de riem stak: 'Veel succes straks op de ulo', schreef hij in de kantlijn. 'En zorg dat je er niet vanaf wordt getrapt'.”

Thuis, in Loosduinen, had hij het beter getroffen. Met, zoals hij zich herinnert, liefdevolle ouders die hun best deden om hem in materiële zin een betere start in het leven te geven dan zij zelf hadden gehad. Dat lukte: na de ulo doorliep Koos ook nog de havo. „Om mijn moeder een plezier te doen heb ik nog bij de Belasting-

dienst gesolliciteerd. Gelukkig trof ik het dat de personeelschef enige mensenkennis had. Hij keek me aan en zei: 'wegwezen, een kantoorbaan is niks voor jou'.”

Vervolgens ontpopte hij zich tot een ouderwetse stapelaar. Schopte het zelfs tot de universiteit, met een studie pedagogie. „Mijn vader was net overleden, ik deed het min of meer voor mijn moeder. Omdat ik wist dat het haar met trots zou vervullen als ik de kansen zou pakken die zij en mijn vader mij hadden gegeven.”

Die studietijd bracht hem naar Utrecht, waar hij de banden weer wat strakker aanhaalde met Harrie Jekkers, zijn oude Haagse schoolvriend en buurtgenoot die als leraar Engels een beetje met zijn ziel onder zijn arm liep.

Klein Orkest

Niet lang daarna begon Jekkers een bandje dat al snel landelijke bekendheid zou krijgen: *Klein Orkest*, waarvoor Meinderts veel liedteksten schreef, zoals onder andere Koos Werkeloos. „Mijn moeder vond dat 'Koos' nog wel leuk, maar dat 'werkeloos', moest dat nou echt?”

Het was het begin van een nerveuze, creatieve periode. Samen met Jekkers schreef hij de satirische roman *Tejo*, die dankzij een optreden bij Sonja Barend op televisie in één klap een bestseller werd. We konden van de royalty's in één klap onze schulden en openstaande rekeningen in de kroeg betalen.”

Lezen en schrijven

Met Jekkers kan hij nog steeds lezen en schrijven. Waarbij het Meinderts nooit heeft gestoken dat hij publicitair in de schaduw bleef van zijn oude schoolvriend. „Op de havo zat ik in de klas naast Harrie. Als ik dan een grap maakte, reageerde niemand. Als Harrie daarna dezelfde grap iets harder herhaalde, lag iedereen dubbel. Met een brede grijns: „Mijn kracht lag altijd meer achter de typemachine en nu achter de laptop.”

Meindert is nooit meer uit Utrecht weggegaan. Zoals dat trouwens ook geldt voor Jekkers. Maar gevoelsmatig zegt dat volgens hem niet zo veel. „Juist door ergens anders te gaan wonen, blijf je beseffen waar je wortels liggen. Hier in Utrecht voel ik mij nu meer Haags dan als ik nooit uit Den Haag was vertrokken.”